

NERLANDSE
DANS
DAGEN

hoogte
punten van de
Nederlandse
dans

Maastricht 6, 7 en 8 oktober

Theater aan het Vrijthof - Toneelacademie - Marres - Markt - Vrijthof

DANS
beweegt je

Hoogtepunten van de Nederlandse dans

Na twee succesvolle eerdere edities vinden dit jaar in Maastricht voor de derde keer de Nederlandse Dansdagen plaats. Het evenement biedt een overzicht van de actuele stand van zaken in de Nederlandse dans en daarmee de mogelijkheid uitgebreid stil te staan bij een vorm van kunst waarin de tijd nooit stilstaat. Dans immers is van nature vluchtig, want bestaat alleen dat éne moment, die éne voorstelling. Elke volgende keer is anders.

Dansliefhebbers en -professionals ontmoeten elkaar in Maastricht en krijgen er een keuze gepresenteerd uit de hoogtepunten van het afgelopen dansseizoen. Het programma beoogt een dwarsdoorsnede van de dans in Nederland te laten zien, met diversiteit en kwaliteit als belangrijkste criteria. De Nederlandse Dansdagen zijn een samenwerkingsverband van Theater aan het Vrijthof, Directie Overleg Dans en NPS Televisie.

Dans en Klank

Negen dansgezelschappen presenteren tijdens de Nederlandse Dansdagen 2000 elf producties, verdeeld over vijf programma's in Theater aan het Vrijthof en de Toneelacademie. Behalve live-voorstellingen is er tijdens de Nederlandse Dansdagen ook volop dans op film te zien: twee registraties als onderdeel van de programma's in de Toneelacademie en tien dansfilms in één programma in Marres-Centrum Beeldende Kunst.

Ook op straat wordt gedanst. Het Nationale Ballet opent de Nederlandse Dansdagen in een botsautotent op het Vrijthof. Op de Markt

dansen honderd Zuid-Limburgse kinderen een massachoreografie van Lucia Marthas en Marijke de Braal, op muziek van Chiel Meijering. De buitenchoreografie heeft als thema 'Dans en Klank', wat ook het onderwerp is van de gelijknamige talkshow, waarin choreografen en componisten hun samenwerking onder de loep nemen, onder leiding van Studio Sport-presentator Humberto To. Een televisie-uitzending op Nederland 2 zorgt ervoor dat een breed publiek kennis kan nemen van het dansevenement in Maastricht.

De selectie

Een onafhankelijke selectiecommissie maakte voor de Nederlandse Dansdagen 2000 een keuze uit meer dan tweehonderd producties. In tegenstelling tot vorig jaar kwamen dit jaar ook reprises en gedeelten uit choreografieën voor selectie in aanmerking. Uiteindelijk werden tweeëntwintig werken uitgekozen als hoogtepunten van het afgelopen seizoen. In alfabetische volgorde zijn dit: *Albert & Panja* van Roni Haver en Guy Vaizman (Galiili Dance); *Arcimboldo 2000* van Jiri Kylián (Nederlands Dans Theater); *Bach Pieces* van

Stichting Nederlandse Dansdagen
De Nederlandse Dansdagen is een samenwerkingsproject van Theater aan het Vrijthof, Directie Overleg Dans en NPS Televisie.

Bestuur

Hedy d'Ancona (voorzitter)
Henk van der Meulen (vice-voorzitter)
Piet van Hest (secretaris)
Jaap Hülsman (penningmeester)
Jacqueline Algra
Ben van Heesbeen
Raymond Leenders
Dick van de Vooren
Yieke Waterbolk
Laneke Burghout (adviseur)

Coördinator
Cees de Graaff

Selectiecommissie

Cees de Graaff (voorzitter)
Jan Baart
Dominique Deutz
Janine Dijkmeijer
Winky Hoedt

Jan Pieter Koch
Toos Raaijmakers
Valerie Valentine

Uitvoerend producent

Hollands Spoor culturele projecten:
Mories Römken (productie-leiding)
Niko van der Klugt (technische coördinatie)
Juliette Jansen (productie)
Ton van de Langkruis (promotie)
Arvid van Bokhorst (promotie, ontwerp website, selectie)
Met dank aan Abraxas.

Colofon festivalmagazine

Teksten:
Astrid van Leeuwen
Ton van de Langkruis
Grafische vormgeving:
Vivienne van Leeuwen (Kader, Den Haag)
Druk: Nivo Drukkerij
Fotografie: Robert Benschop; Joris-Jan Bos; Richard Feingold; Erik Hesmer; Luc Hommes; Joep Lennarts; Serge Ligtenberg; Deen van Meer; Willem Middelkoop; Frans Schellekens; Leo van Velzen; Johan Vigeveno; Arent J. Weevers.

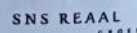
Subsidiënten en sponsors
Nederlandse Dansdagen 2000
Deze editie van de Nederlandse Dansdagen werd mede mogelijk gemaakt door bijdragen van: Ministerie van OCenW, VSB fonds, Fonds voor de Podiumkunsten, Gemeente Maastricht, Cultuurfonds Bank Nederlandse Gemeenten, Provincie Limburg, Prins Bernhard Cultuurfonds, SNS bank Limburg. De productie Lokvogels kwam mede tot stand dankzij het SNS Reaal Fonds, Holland Wear House en het ThuisKopie Fonds. De Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht

ter waarde van f 25.000,- wordt beschikbaar gesteld door de Stichting Cultuur en Bedrijf Maastricht.

Stichting Nederlandse Dansdagen, Postbus 63410, 2502 JK Den Haag.

Informatie, reserveringen en kaartverkoop
Kassa Theater aan het Vrijthof
043 3505555 (ma t/m za 13.00 uur tot 18.00 uur).
www.dansdagen.nl

Programmawijzigingen voorbehouden

Mappamondo

Hans van Manen (Het Nationale Ballet); *Beautiful You* van Itzik Galili (Galili Dance); *Darling(s)* van Neel Verdoorn (Scapino Ballet Rotterdam); *Do not go gentle...* van Krzysztof Pastor (Het Nationale Ballet); *Dubbelspoor* van Beppie Blankert (Dansers Studio); *Friends* van Krisztina de Châtel (Dansgroep Krisztina de Châtel); *Hiroshima mon amour* van Margrith Vrenegoor, Anne Affourtit en Dries van der Post (*Courage*); *In the Future* van Hans van Manen (Introdans Ensemble voor de Jeugd); *Mappamondo* van Hans Tuerlings (Raz); *Met Handen en Voeten* (Het Internationaal Dans-theater); *Microman* van Anouk van Dijk (Stichting A3ana); *Northern Light* van Ton Simons (De Rotterdamse Dansgroep); *Paradox in the House of Guilt* van Bruno Listopad (Dansgroep Krisztina de Châtel); *Perpetuum* van Ohad Naharin (Nederlands Dans Theater 1); *Sand Flower - l'Homme Blanc* van Megumi Nakamura (Korzo producties); *Solo* van Nanine Linning (De Rotterdamse Dansgroep); *Soul* van Truus

Bronkhorst en Marien Jongewaard (Stichting van de Toekomst); *Speak for Yourself* van Paul Lightfoot (Nederlands Dans Theater 1); *Stad bij nacht* van Andrea Boll, Andreas Denk, Klaus Jürgens en Mischa van Dullemen (Hans Hof Ensemble) en *Pas de deux van de Witte en de Zwarte Zwaan* uit Het Zwanenmeer van Lev Ivanov/Marius Petipa/Rudi van Dantzig, uitgevoerd door Sofiane Sylve en Tamás Sojmosi (Het Nationale Ballet).

Elf van deze producties waren beschikbaar om tijdens de Nederlandse Dansdagen 2000 in Maastricht te worden uitgevoerd. Van sommige choreografieën zijn – in overleg met de makers – fragmenten of ingekorte versies te zien.

Nu de Raad voor Cultuur een lovend advies over de Nederlandse Dansdagen heeft uitgebracht, kan vol enthousiasme aan de toekomst en verdere uitbouw van dit dansevenement worden gewerkt.

PROGRAMMA-OVERZICHT

Vrijdag 6 oktober

18.30 - 18.45 uur	Opening festival in de botsautotent op de kermis op het Vrijthof	
20.30 - 22.00 uur	Programma 1: Solo / In the Future / Albert & Panja	TA*

Zaterdag 7 oktober

10.30 - 11.45 uur	Techniekles voor professionele dansers	TAHV
11.00 - 17.30 uur	Doorlopend: installatie Travelling of the Heart	M
12.00 - 13.30 uur	Programma 1: Solo / In the Future / Albert & Panja	TA
13.30 - 13.45 uur	Lokvogels	Markt
14.00 - 14.30 uur	Dansfilm: Sulphur	M
14.30 - 14.45 uur	Lokvogels	Markt
15.30 - 15.45 uur	Lokvogels	Markt
16.00 - 17.30 uur	Dansfilms: mini-marathon	M
17.00 - 18.15 uur	Techniekles voor professionele dansers	TAHV
18.30 - 19.30 uur	Programma 2: Hiroshima mon amour	TA
20.15 - 22.45 uur	Programma 3: Do not go gentle... / Mappamondo / Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht	TAHV

Zondag 8 oktober

11.00 - 17.30 uur	Doorlopend: installatie Travelling of the Heart	M
11.30 - 13.30 uur	Talkshow Dans en Klank	TAHV
14.30 - 15.10 uur	Programma 4: Microman / Sand Flower - l'Homme Blanc	TA
15.30 - 17.30 uur	Programma 5: Duetten uit Het Zwanenmeer / Northern Light / Met Handen en Voeten / VSCD Dansprijzen	TAHV

* TA = Toneelacademie, Lenculenstr. 31-33, TAHV = Theater aan het Vrijthof, Vrijthof 47, M = Marres, Capucijnenstr. 98

OPENING

Trois Gnossiennes
Hans van Manen - Het Nationale Ballet

Botsautotent op de kermis op het Vrijthof,
vrijdag 6 oktober, 18.30 - 18.45 uur. Toegang gratis.

Een vlinder en een krachtpatser. Zo zou je de personages in Hans van Manens **Trois Gnossiennes** kunnen omschrijven. Het duet gaat - zoals vrijwel alle choreografieën van Van Manen - over *die menschliche Beziehungen*. Terwijl er in het begin van de pas de deux nog sprake is van een onderhuidse spanning tussen de man en vrouw, wordt de sfeer meer en meer bepaald door overgave en harmonie. De partners vullen elkaar perfect aan. Maar

Van Manen haalt met deze 'volmaaktheid' een geniale grap uit. Door te kiezen voor een kleine, vederlichte danseres en een grote, naast dit veertje haast *Hulk*-achtige danser, krijgt zijn elegante, in de kern klassieke pas de deux een ironisch tintje. Van Manen spot ongegeneerd met de zwaartekracht. Bij een deel van het publiek werkt dit op de lachspieren, anderen worden - zeker wanneer ze de choreografie vaker hebben gezien - getroffen door de adembenemende schoonheid die Van Manens vondst oplevert.

Choreografie: Hans van Manen • Dans: Caroline Sayo Iura en Nicolas Rapaic - Het Nationale Ballet • Muziek: Erik Satie - *Trois Gnossiennes*, 1890 • Pianiste: Olga Khoziainova • Kostuumontwerp: Joop Stokvis • Balletmeesters: Maria Aradi en Sonja Marchioli • Première: 25 maart 1982, Stadsschouwburg Amsterdam.

PROGRAMMA

1

Solo

Nanine Linning -
De Rotterdamse Dansgroep

In the Future

Hans van Manen - Introdans
Ensemble voor de Jeugd

Dansfilm *Paradox in the House of Guilt*
Bruno Listopad - Dansgroep Krisztina de
Châtel - NPS Televisie/Jellie Dekker

Albert & Panja

Roni Haver en Guy Vaizman - Galili Dance

Toneelacademie, vrijdag 6 oktober, 20.30 - 22.00 uur
en zaterdag 7 oktober, 12.00 - 13.30 uur.
Toegang f. 25,- (CJP en Pas 65 f. 22,50).

SOLO

elegant voor- en achteruit

Ze is pas 23 jaar, maar nu al heeft Nanine Linning een oeuvre opgebouwd van solo's, duetten en ensemblewerken, gemaakt voor onder meer het CaDance festival, Scapino Ballet Rotterdam en De Rotterdamse Dansgroep. "Dans maken is mijn levenswerk, anders kan ik niet", zegt de in 1998 aan de Rotterdamse Dansacademie afgestudeerde choreografe.

Speciaal voor danseres Caroline Harder van De Rotterdamse Dansgroep creëerde ze vorig jaar **Solo** op muziek van Arvo Pärt. De choreografie, geplaatst in een decor van vijf staande, enigszins diagonaal geplaatste lampen, is gebaseerd op de principes 'forward' en 'reverse'. Elegant, stijlvol en klassiek van contour blijkt Linnings solo een waar juweeltje te zijn. Het werk is helder van lijn en opbouw; de relatie tussen bewegingen en ruimte (lijke vormgeving) inzichtelijk. **Solo** is een product van iemand die duidelijk weet wat ze wil en dit kan overbrengen op haar danser(s) en publiek.

Choreografie, licht- en kostuumontwerp: Nanine Linning
• Dans: Caroline Harder - De Rotterdamse Dansgroep •

Muziek: Arvo Pärt - *Fratres for string and percussion*,
uitgevoerd door het Hungarian State Opera Orchestra •
Première: 9 juni 1999, StudioTheater DRD, Rotterdam.

IN THE FUTURE

subliem spel van kleuren en lichamen

Ze zien eruit als jokers die zijn weggelopen uit een kaartspel. De uniseks tricots die de twaalf dansers in Hans van Manens **In the Future** dragen, zijn van voren groen en van achteren rood. Een geraffineerde vondst van Keso Dekker, die ook het contrasterende groen-blauw-rood gestreepte achterdoek ontwierp. Als geen ander gaat Van Manen met deze elementen aan de haal: zijn choreografie is een subliem spel van kleuren en lichamen, op de pulserende muziek van David Byrne. Met onuitputtelijke fantasie mixt Van Manen groene met rode rijen, laat ensembles danser voor danser van kleur veranderen of wisselt onverwacht het totale beeld door met een simpele sprong of draai van de ene naar de andere kleur over te schakelen. In het openingsdeel schuifelen en glijden de dansers over het toneel alsof ze aan elkaar vastgekleefd zitten. Deel twee mondt uit in een fraaie, beheerste pas de deux. Een swingend, jazzy groepsdeel vormt de feestelijke uitsmijter. Van Manen maakte **In the Future** in 1986 voor het Scapino Ballet. Vorig jaar voerde het jubilerende Introdans Ensemble voor de Jeugd de choreografie voor het eerst met veel succes uit.

Choreografie: Hans van Manen • Dans: Mendy Kunz en Raoul Dumas (duet), Tamara Beudeker, Daniëlle Clarijs, Iris Possen, Carola van Rijn, Nao Tokuhashi, Lazaro Godoy, John Sandurski, Niran Straub, Wladimir Treu en Sander Zijlstra - Introdans Ensemble voor de Jeugd • Muziek: David Byrne - *Music for the knee plays: In the Future, Winter, The Sound of Business* • Decor en kostuums: Keso Dekker • Lichtregie: Joop Caboot • Instudering: Anne van Tol en Mea Venema (duet) • Première bij Introdans: 11 september 1999, Schouwburg Arnhem.

DANSFILM PARADOX IN THE HOUSE OF GUILT

raadselachtige maalstroom

"Wat ik vertel is niet concreet, maar eerder surrealistisch, een soort droom", zegt de van oorsprong Portugese choreograaf en danser Bruno Listopad. Nog maar nauwelijks klaar met zijn dansopleiding wist Listopad de aandacht op zich te vestigen met choreografieën waarin hij aan zijn abstracte danstaal à la William Forsythe een geheel eigen draai geeft door het toevoegen van sterke theatrale elementen. Het leverde hem opdrachten van diverse dansgezelschappen en -festivals op. Voor Dansgroep Krisztina de Châtel maakte de 24-jarige Listopad **Paradox in the House of Guilt**, waarvan in dit programma de onlangs door de NPS Televisie gerealiseerde registratie wordt getoond. In een aluminiumkleurig, kil decor glijdt en kronkelt een in blauwgrijs gestoken trio op raadselachtige wijze over het toneel. De maalstroom van inventieve bewegingscombinaties wordt gekenmerkt door soepelheid en vaart, met hier en daar een zweem bizarre, maar subtiele humor.

Choreografie: Bruno Listopad • Regie NPS Televisie: Jellie Dekker • Dans: Eva-Maria Christ, Nicolas Legrand en Guilherme Monteiro Miotto - Dansgroep Krisztina de Châtel • Muziek: Dirk Haubrich • Lichtontwerp: Niko van der Klugt • Kostuums: Emmy Schouten • Decor: Bruno Listopad en Stef Avezaat • Repetitor: Jack Gallagher • Première: 12 januari 2000, Theater aan het Spui, Den Haag.

ALBERT & PANJA opgroeien gaat héél rap

In **Albert & Panja** brengen Galili-dansers Roni Haver en Guy Vaizman een ontroerende, met humoristische momenten doorspekte ode aan hun 'liefhebbende ouders'. Het duet

begint met Alberts roep om Panja. Als zij verschijnt dwingt hij haar voor de zoveelste keer oorlogje met hem te spelen. Panja echter duikt liever in de verkleedkist - waaruit ze een romantische wijde witte jurk opdiept - of ontfermt zich over het kindermeubilair en -servies. Opgroeien gaat rap, bij Haver en Vaizman zelfs héél rap. In een kwartier tijd maakt het paar de ontwikkeling door van spelende kinderen via een zich voortplantend liefdespaar, naar aftakelende, kibbelende bejaarden. Het duet, gezet op twee meesterlijke tango's van respectievelijk Sexteto Canyonque en Astor Piazzolla, bevat allerlei bitterzoete verwijzingen naar het echte leven. De kracht van **Albert & Panja** zit 'm vooral in de geslaagde combinatie van kleine, vaak mimische details en groots en meeslepend bewegingsmateriaal.

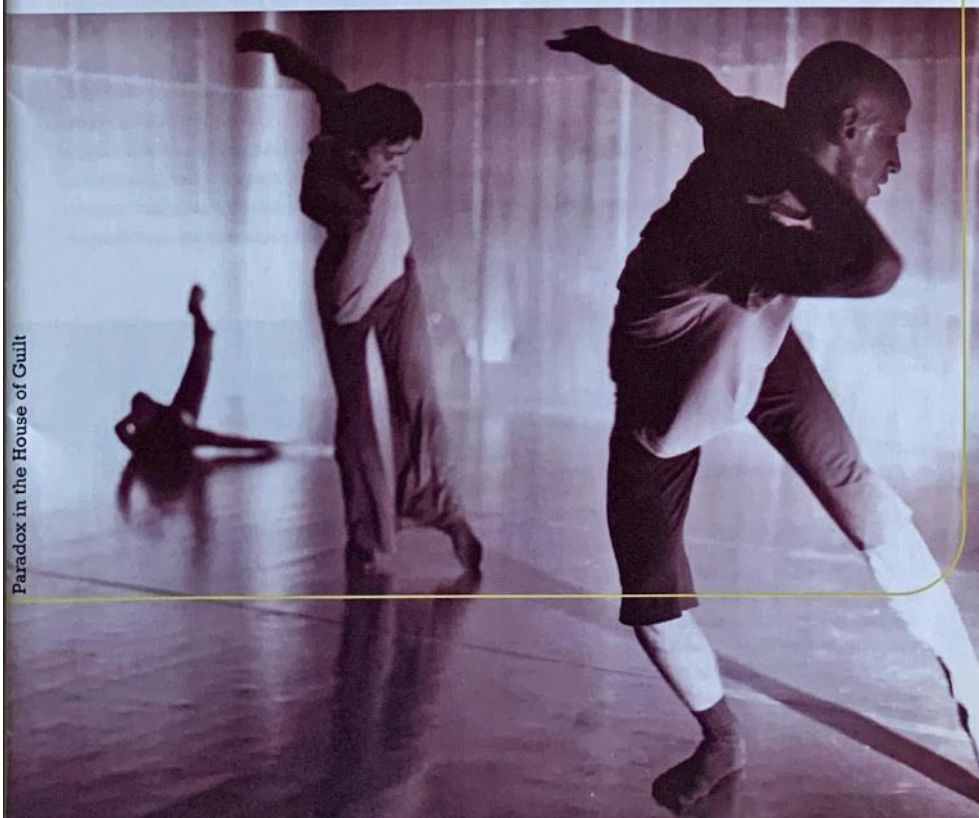
Choreografie en dans: Roni Haver en Guy Vaizman - Galili Dance • Muziek: Sexteto Canyonque - Tiburonero; Astor Piazzolla - Milonga del Angel • Kostuums: Natasja Lansens • Lichtontwerp: Jacqueline Zwiggelaar, Otto Eggersglüss • Geluidsontwerp: Jannes Noorman • Première: 2 februari 2000, Stadsschouwburg De Harmonie, Leeuwarden.

Het hoogtepunt van Roni Haver (genomineerd voor de Zilveren Dansprijs)

"De afgelopen zeven jaar heb ik mijn vaders toestand steeds verder achteruit zien gaan als gevolg van de ziekte van Alzheimer. Ik heb mijn vader

dieper zien afglijden in een wereld van hallucinaties, angst en apathie. Slechts zo nu en dan breekt er iets van hem door de muur die hem van de rest van de wereld scheidt. Dan onthult hij mij zijn glimlach - zijn toevlucht - om alle liefde van de wereld uit te drukken. Een expressie van geluk, dankbaarheid, zelfs hoop. Deze gelukkige momenten zijn, elke keer weer, de hoogtepunten van mijn leven."

Hiroshima mon amour

Margrith Vrengoor,
Anne Affourtit en Dries van
der Post - Courage

Toneelacademie, zaterdag 7 oktober, 18.30 - 19.30 uur.
Toegang f 20,- (CJP en Pas 65 f 18,-).

HIROSHIMA MON AMOUR

oorlog verheft de liefde

Ze zet nog net niet haar nagels in zijn naakte rug, maar haar aanvankelijk zachte streling is veranderd in een stevige greep; haar handen in klauwen, die zich wanhopig vastklampen aan deze man, aan dit avontuur. De openings-scène van de veelgeprezen dansproductie **Hiroshima mon amour** lijkt de opvatting van schrijfster Maguërite Duras dat oorlog de liefde verheft, te bekrachtigen. Het is een van de thema's van Duras' gelijknamige film-scenario uit 1959, dat voor regisseuse Margrith Vrengoor en dansers Anne Affourtit en Dries van der Post de inspiratiebron voor hun dansvoorstelling vormde. Tegen de achtergrond van het door de atoombom vernietigde Hiroshima bloeit een kortstondige, intense liefde op tussen een Française en een Japanner. Een liefde zonder toekomst, een avontuur voor één nacht. Terwijl dialogen van Duras op band te horen zijn, afgewisseld met onder meer traditionele Japanse muziek, verbeeldt de dans de sterk golvende liefdes-emoties van het paar: van tedere, gestileerde passie via onderhuidse spanning (prachtig neergezet in een tangodans) tot in ruwe, bezeten dans vertaalde radeloosheid.

Dans: Anne Affourtit en Dries van der Post • Regie: Margrith Vrengoor • Stemmen: Kathenka Woudenberg en Har Smeets • Muziek: o.a. Jacob ter Veldhuis, Dmitri Yanov Yanovski, Ikuyama Kengyo, Adreas Fuyu Gutzwiler en Isang Yun • Decor: Marjolein Eltema • Lichtontwerp: Tom Verheijen • Diaprojecties: Deen van Meer • Repe-titors: Desirée Schneider en Tim Persent • Productie: Courage • Première: 1 april 2000, Stadsschouwburg Amsterdam.

Het hoogtepunt van Jahn Magnus Johansen (genomineerd voor de Gouden Dansprijs)

"Na jaren waarin ik de ene na de andere blessure had, heb ik het gevoel dat ik als danser weer helemaal terug ben. Voor mij is dat hét hoogtepunt.

Na een operatie bleek zich littekenweefsel in mijn been te hebben gevormd. Pas na veel onderzoeken is dit ontdekt, en in de tussenliggende tijd heb ik vaak met blessures te kampen gehad. Nu het allemaal achter de rug is, voelt het alsof ik een tweede kans krijg. Mijn rol in 'Do not go gentle...' van Krzysztof Pastor is daarbij heel belangrijk geweest. Krzysztof heeft me de kans gegeven op mijn manier en in mijn tempo m'n comeback te maken. Als het goed is dans ik op de Nederlandse Dansdagen in zijn ballet, maar je weet het natuurlijk nooit... Blessure-immune dansers bestaan niet."

Do not go gentle ...

Krzysztof Pastor - Het
Nationale Ballet

Uitreiking Prijs van de
Nederlandse Dansdagen
Maastricht

Mappamondo (ingekorte versie)

Hans Tuerlings - Raz

Theater aan het Vrijthof, zaterdag 7 oktober,
20.15 - 22.45 uur.
Toegang f 40,- (CJP en Pas 65 f 36,-).

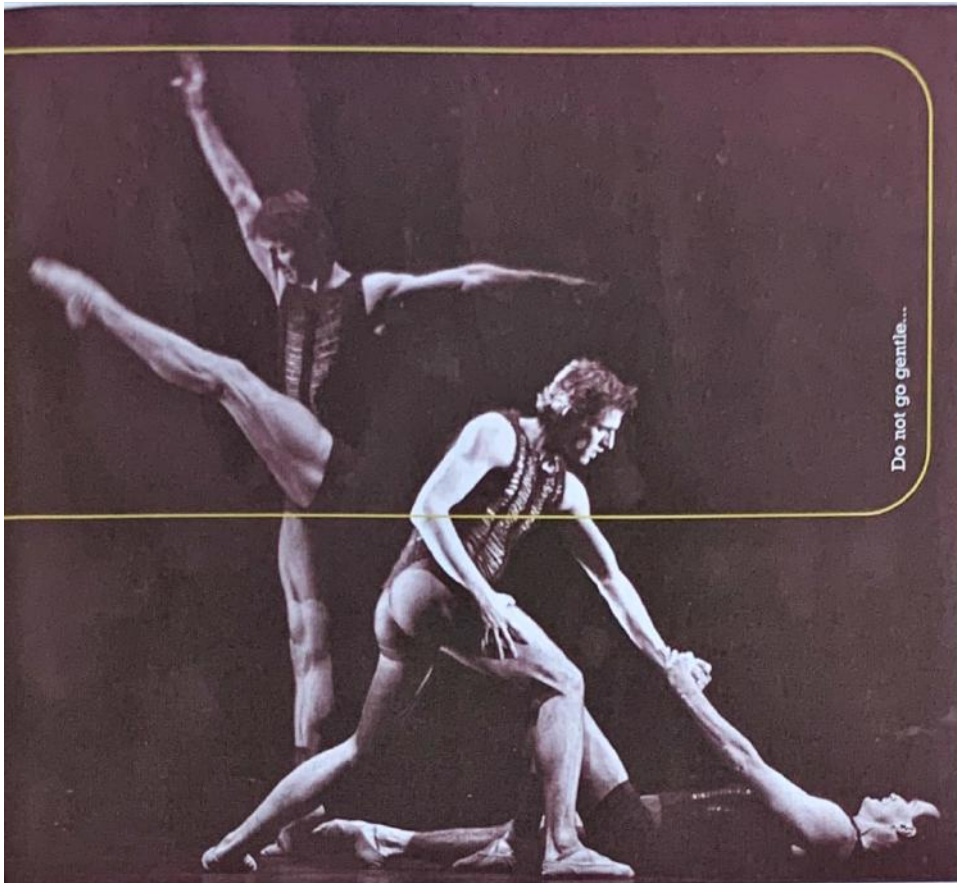
DO NOT GO GENTLE...

zacht en breekbaar

Voor zijn premièreballet voor het Stravinsky-festival van Het Nationale Ballet spitte choreograaf Krzysztof Pastor diep in het oeuvre van de componist om er twee totaal verschillende composities uit op te duiken: Stravinsky's zelden uitgevoerde hartstochtelijke *Eerste Symfonie* en het veel ingetogener *In memoriam Dylan Thomas*. Dat deze ook in tijd sterk uiteenlopende werken in **Do not go gentle...** tot een vanzelfsprekende eenheid worden gesmeed, is de opmerkelijke verdienste van Pastor. In het eerste, mede op het gelijknamige gedicht van Thomas geïnspireerde deel laat de van oorsprong Poolse choreograaf twee danseressen respectievelijk de jeugd en de volwassenheid verbeelden. In het imposante decor ogen zij als nietige figuurtjes, die in lyrische duetten langs, voor en achter elkaar heen schuiven, elkaar steunen en behoeden, of juist proberen los te komen van elkaar; alles met een zachte, bijna breekbare uitstraling. Geheel anders, maar even poëtisch en indrukwekkend is het tweede deel, waarin drie mannen in een vitale choreografie met veel grillige bewegingen en hoge sprongen als een onafscheidelijke drie-eenheid over het toneel razen. Pas wanneer de vrouwen aan het slot terugkeren, lijkt hun rusteloze zoektocht ten einde.

Choreografie: Krzysztof Pastor • Dans: Enrichetta Cavallotti, Rūta Jezerskyte, Steven Etienne, Jahn Magnus Johansen en Gaël Lambiotte - Het Nationale Ballet • Muziek: Igor Stravinsky - *In memoriam Dylan Thomas* en

Do not go gentle...

het Largo uit Symfonie in Es • Decor en kostuumontwerp: Tatjana van Walsum • Lichtontwerp: Bert Dalhuysen • Balletmeester: Aina Bilkens • Première: 15 februari 2000, Het Muziektheater, Amsterdam.

MAPPAMONDO filmdiva's en renaissanceschilders

Als 17-jarige stond choreograaf Hans Tuerlings voor het eerst aan de oevers van het Italiaanse Gardameer. Hij raakte er in de ban van het tegen de westoever aangevlide dorpje Gargnano en van de 15 kilometer verderop gelegen villa van schrijver, fascist en egotripper Gabriele d'Annunzio. Dertig jaar later, beginnend in 1997, waagt Tuerlings zich aan een buitenissig project: een 16-delige dansserie gewijd aan de extravagante hof van d'Annunzio, waarbij elke kamer haar eigen voorstelling krijgt.

In deel vier - **Mappamondo**, de kamer van de globe van waaruit de hele wereld is te overzien - laten Tuerlings en zijn dansers zich bovendien inspireren door Italiaanse film-

diva's en door de heldere kleuren en gemaniëerde vormen van het werk van Florentijnse renaissanceschilders. Het resultaat is een duizelingwekkend, kleurrijk bewegingsmozaïek, waarin de dansers, opgezweept door de hypnotiserende muziek van John Adams, alledaagse nonchalance naast overdreven gestileerdheid plaatsen. Constante factor is de bewonderenswaardige precisie en passie die de Raz-dansers, ondanks het vaak moordende tempo van de choreografie, in hun uitvoering leggen.

Choreografie: Hans Tuerlings • Dans: Dina ed Dik, Gavin Louis, Karl Schappell, Gabi Sund, José Way, Erika Winkler en Jan Zobel - Raz • Muziek: John Adams - The Chairman Dances • Kostuums: Jacqueline Mayen • Première: 18 april 2000, Schouwburg Tilburg.

Hedy d'Ancona, voorzitter van de Stichting Nederlandse Dansdagen, reikt op deze avond de Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht uit aan Krisztina de Châtel. De prijs wordt jaarlijks toegekend aan een persoon die uitvoerend, scheppend, voorwaardenscheppend of ondernemend een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de ontwikkeling van de Nederlandse dans. Zie elders in dit programmaboek.

Na afloop is er een dansfeest in de foyer van het theater, met de Salsa-band Orquesta Pegasaya.

Hiroshima mon amour

Het hoogtepunt van Hans Tuerlings (winnaar van de Choreografieprijs)

"De juiste hoeveelheid ui, met echte tomaten, precies genoeg boter en de olijfolie van Francesco Bertanza. Knoflook en bladpeterselie. Een goeie spaghetti saus. En eigenlijk is het dat, 't liefst iedere dag. Zout en peper."

4

Microman (fragment)Anouk van Dijk -
Stichting A3ana**Dansfilm Single
Manoeuvres**Ed Wubbe - Scapino Ballet
Rotterdam - NPS Televisie/
Jellie Dekker**Sand Flower - l'Homme Blanc**

Megumi Nakamura - Korzo producties

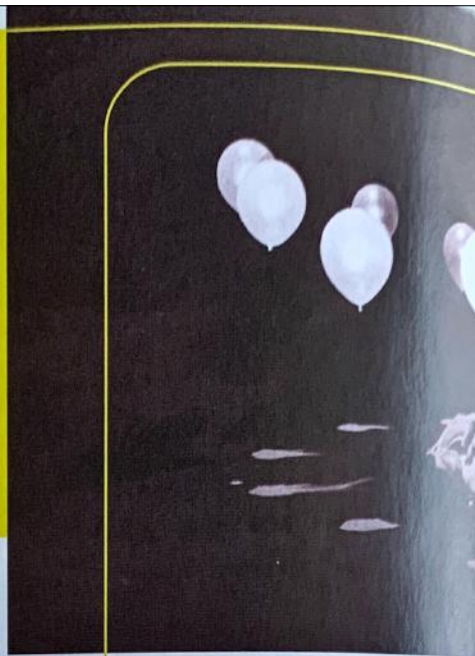
Toneelacademie, zondag 8 oktober, 14.00 uur -
15.10 uur. Toegang f. 20,- (CJP en Pas 65 f. 18,-).**MICROMAN**
wreed plezier en verfijnde hunkering

Choreografe Anouk van Dijk maakt dansproducties die het midden houden tussen bizarre sprookjes en pure dans. Dat geldt ook voor **Microman**, haar meest recente voorstelling. Van Dijk verwerkt concrete, vaak persoonlijke ervaringen in haar choreografieën, maar wat de kijker krijgt voorgeschoteld, zijn veelal associatieve, wonderlijke en niet zelden vervreemdende creaties.

Mobiele telefoons, skateboards en zonnebrillen plaatsen **Microman** met beide benen in de wereld van nu, maar voor de rest mag iedereen zijn eigen invulling en betekenis geven aan de gedragingen van de 'kleine mannetjes' die aan het brein van de choreografe zijn ontsproten. De vier dansers en één danseres jennen, duwen, steunen, aaien en

terroriseren elkaar. Wreed plezier en verfijnde hunkering gaan hand in hand. Tegelijkertijd laat Van Dijk haar dansers de grenzen van controle en overgave verkennen en daarbij maakt ze prachtig gebruik van de voor haar dansidroom zo typerende combinatie van enerzijds grillige en verwrongen lichaamsposen en -bewegingen en anderzijds vloeiende, bijna dierlijke dans.

Choreografie: Anouk van Dijk - Stichting A3ana • Dans: Peter Cseri, Andreas Fratzi, Michael Jahoda, Shintaro Oue en Nicole Peisl • Kostuums: Andrea Blotkamp • Muziekcompositie/analyse: Malte Beckenbach • Licht: Imeen Rijdsdijk • Repetitor: Jack Gallagher • Dramaturgie: Ewout Eggink • Première: 9 maart 2000, Korzo theater, Den Haag.

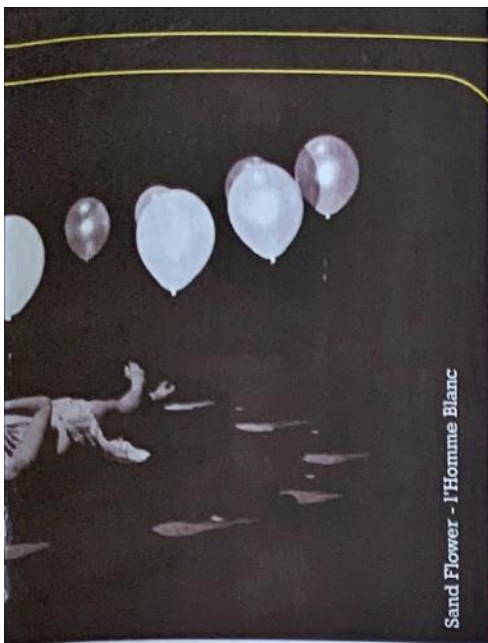

Microman

**Het hoogtepunt van
Anouk van Dijk
(winnares van de Lucas
Hoving productieprijs)**

'Hoe een hoogtepunt te noemen en te benoemen!? Ik denk aan de woorden van E.E. Cummings, die het voor elkaar kreeg iets te benoemen dat eigenlijk niet in woorden valt uit te drukken:

*we are so both and oneful
night cannot be so sky
sky cannot be so sunful
i am through you so i'*

Sand Flower - l'Homme Blanc

DANSFILM SINGLE MANOEUVRES lelijk durven zijn

Strompelen, bijna vallen, knikkende knieën, hulpeloos maaiende armen, een been dat uit de kom dreigt te schieten. Choreograaf Ed Wubbe maakt het danseres Charlotte Baines in zijn duet **Single Manoeuvres** allesbehalve makkelijk. De rol, die Baines' afscheid van het danspodium inluidde, toont de danseres zeker niet van haar meest esthetische kant, maar sluit wel mooi aan bij hoe zij haar eigen carrière bij het Scapino Ballet Rotterdam samenvat: "Ik heb geleerd lelijk te durven zijn." De titel van de choreografie, waarin Keith-Derrick Randolph de rol van man op de achtergrond vertolkt, geeft al min of meer aan waar het in dit stuk om draait: de vergeefse pogingen van de eenzame mens om in deze wereld aansluiting te vinden. Onthechting, desoriëntatie en miscommunicatie zijn de thema's van **Single Manoeuvres**, waarvan in dit programma een recente registratie door de NPS Televisie wordt getoond.

Choreografie: Ed Wubbe • Regie NPS Televisie: Jellie Dekker • Dans: Charlotte Baines en Keith-Derrick Randolph - Scapino Ballet Rotterdam • Muziek: Patti Smith - Birdland en Wave • Kostuums: Pamela Homoet • Licht: Benno Veen • Première: 30 september 1999, Rotterdamse Schouwburg.

Het hoogtepunt van Shintaro Oue (genomineerd voor de Zilveren Dansprijs)

"Hoogtepunten, high lights, zijn van alle plaatsen en tijden.

High Light is de naam van een sigarettenmerk in Japan. Na de Tweede Wereldoorlog hadden mensen behoefte aan rust, kalmte, een moment van geluk, een gelegenheid om over hoogtepunten te kunnen fantaseren. Vandaar die naam.

Ik denk over high lights als een verhaal van mensen, tijd en kleuren. Bij mijn persoonlijke hoogtepunt hoef ik, nee kan ik, nu nog niet stilstaan, het komt vanzelf voor ik doodga. En komt het niet, dan zal ik aan hoogtepunten denken als aan het verhaal van mensen, tijd en kleuren."

Het hoogtepunt van Megumi Nakamura (genomineerd voor de Gouden Dansprijs)

"Bij het woord hoogtepunt moet ik meteen denken aan een essay van de Japanse

componist Toru Takemitsu over 'sawari'. Wanneer slechts de hoogtepunten uit een muziekstuk worden gespeeld, noemen wij dat in Japan 'sawari' spelen. In Nederland leer ik luit spelen. Ik houd van het pure geluid van dit instrument. In Japan hebben we de 'biwa', een vergelijkbaar instrument, maar de 'biwa' heeft een deel dat uitsteekt. De snaren raken dit obstakel - wederom 'sawari' genoemd - steeds licht aan, waardoor je een extra geluid krijgt. Veel Japanse instrumenten hebben een soortgelijk 'ongemak'. Misschien betekent het dat voor ons de muziek haar hoogtepunt bereikt wanneer zij wordt verstoord door ongewenste, onverwachte momenten. Het lawaai staat symbool voor de kwetsbaarheid en zwakheid van de mens, terwijl we tegelijkertijd worden meegevoerd door de sublieme schoonheid van de harmonieuze muziek. In ons dagelijks leven maakt onze innerlijke snaar soms ook de vreselijkste geluiden ... geluiden die we het liefst negeren. Ik wil mijzelf echter toestaan niet alleen door welgestemde tonen geraakt te worden. Door ook het kleinste onbekoorlijke moment te omarmen, hoop ik dat het hoogtepunt van het leven in zijn volle glans te voorschijn komt."

SAND FLOWER - L'HOMME BLANC hoog op de tenen als een slaapwandelaarster

Acht jaar danste Megumi Nakamura bij het Nederlands Dans Theater. Vorig jaar ging ze haar eigen weg, want, zegt ze: "Ik wil mijn eigen zinnen spreken. Als danser spreek je altijd de gedachten van iemand anders." De danstaal waar ze sindsdien naar op zoek is, is minimalistisch, naakt en menselijk, zoals haar tweede zelfstandige choreografie **Sand Flower - l'Homme Blanc** al duidelijk laat zien. De door haar zelf uitgevoerde solo lijkt een droom te verbeelden, een suggestie die wordt versterkt doordat de Japanse vrijwel continu met haar ogen dicht danst. Al dromend ontwaakt ze binnen een cirkel van parelmoerkleurige ballonnen, vastgepind in hoopjes zand. Cirkelende polsen en enkels, vliegensvlugge vingers en schokkende onderbenen zijn de eerste 'levenstekenen'. Eenmaal overeind dribbelt ze hoog op haar tenen als een slaapwandelaarster over het toneel, daarbij gekweld door plotselinge stuiptrekkingen. Opvallend zijn Nakamura's grote expressiviteit en minutieuze lichaamsbeheersing.

Choreografie en dans: Megumi Nakamura • Muziek: Meredith Monk - Northern Lights • Productie: Korzo producties • Kostuum en decor: Kimie Nakamo • Licht: Peter Lemmens • Première: 26 mei 2000, Korzo theater, Den Haag.

Uitreiking VSCD
Dansprijzen 1999/2000

Pas de deux van de Witte
en de Zwarte Zwaan uit
Het Zwanenmeer

Lev Ivanov/Marius
Petipa/Rudi van Dantzig -
Het Nationale Ballet

Northern Light (tweede deel)

Ton Simons - De Rotterdamse Dansgroep

Met Handen en Voeten
(vier fragmenten)

Maurits van Geel, Armin Dorn en Desirée
Rebel - Het Internationaal Danstheater

Theater aan het Vrijthof, zondag 8 oktober,

15.30 uur - 17.30 uur.

Toegang f. 40,- (CJP en Pas 65 f. 36,-).

VSCD DANSPRIJZEN 2000

Tijdens het laatste programma van de Nederlandse Dansdagen 2000 vindt de uitreiking plaats van de Dansprijzen van de Vereniging van Schouwburg- en Concertgebouwdirecties (VSCD). Johan Inger, Jahn Magnus Johansen en Megumi Nakamura zijn de genomineerden voor de Gouden Dansprijs. Voor de Zilveren Dansprijs zijn voorgedragen Roni Haver, Eduardo de Paiva Souza en Shintaro Oue. Van twee prijzen zijn de winnaars al bekend: Hans Tuerlings ontvangt de Choreografieprijs, de Lucas Hoving productieprijs is

**Het hoogtepunt van Johan Inger
(genomineerd voor de Gouden
Dansprijs)**

"Ik heb lang nagedacht over 'hoogtepunten' en kwam tot de conclusie dat het een hoogtepunt zou zijn, wanneer ik hoogtepunten in woorden zou kunnen vallen."

Het Zwanenmeer

toegekend aan choreografe Anouk van Dijk. De VSCD Dansjury bestond dit jaar uit Helma Klooss (voorzitter), Janine Dijkmeijer en Job Sanders. De winnaars ontvangen hun prijzen uit handen van Hedy d'Ancona, voorzitter van het bestuur van de Nederlandse Dansdagen.

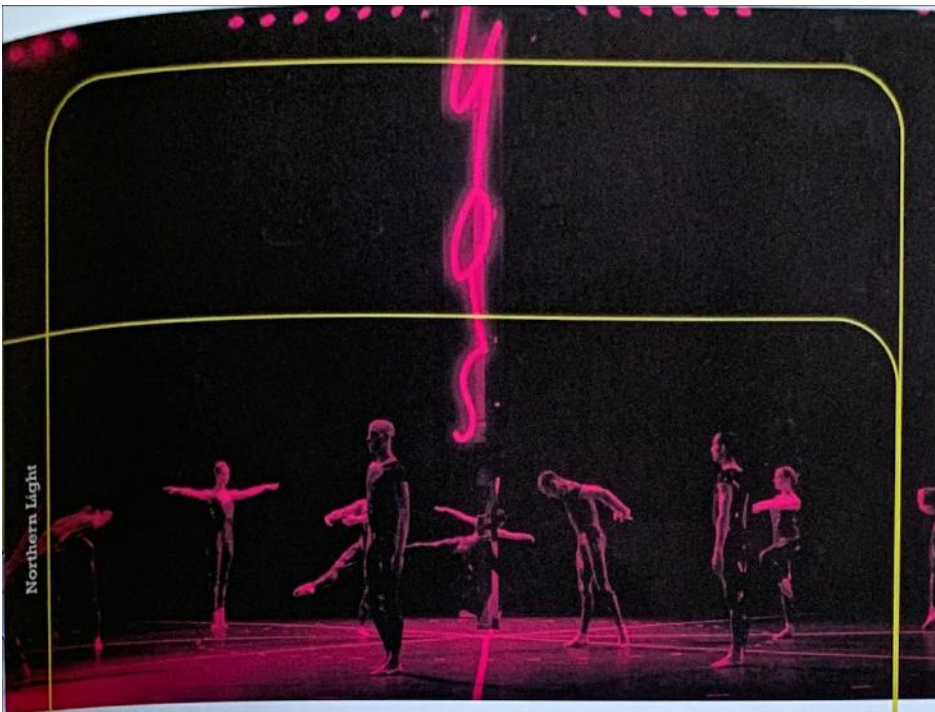
PAS DE DEUX VAN DE WITTE EN DE ZWARTE ZWAAN alsof het niets is

De twee beroemdste pas de deux uit **Het Zwanenmeer**, die van de Witte en de Zwarte Zwaan, zijn al meer dan honderd jaar oud. Hoeveel versies **Het Zwanenmeer** sinds zijn première in 1895 ook heeft gekend, voor beide pas de deux baseerden de meeste choreografen - onder wie Rudi van Dantzig - zich op de originele versies van Lev Ivanov en Marius Petipa. De serene Odette, symbool van de ideale liefde, en de verraderlijke verleidster Odile met haar 32 fouettés: ze maken deel uit van de dansgeschiedenis. Toch weten ze zo nu en dan nog grote opschudding te veroorzaken. Vorig jaar was dat het geval toen Sofiane Sylve, eerste soliste van Het Nationale Ballet, de beroemde dubbelrol vertolkte. In een krantenrecensie werd ze geprezen als de danseres die 'een nieuwe standaard voor Zwanenmeer zet'. Bij haar geen overdreven pathos, pantomimisch acteerwerk en ongeremde emoties. Alles wat Sylve als zwaan te bieden heeft, vloeit voort uit haar dansen. De Française heeft een verbluffende techniek, draait met het grootste gemak haar pirouettes en fouettés, houdt ballans schijnbaar minutenlang aan en kijkt erbij alsof het niets is. Haar partner, de Hongaar Tamás Solymosi, moest het in genoemde recensie met drie woorden doen, maar ach, welke danser zou daar in dit geval rouwig om zijn: hij werd bestempeld als 'de ideale prins'.

Choreografie: Lev Ivanov/Marius Petipa/Rudi van Dantzig
• Dans: Sofiane Sylve en Tamás Solymosi - Het Nationale Ballet
• Muziek: Pjotr Iljitsj Tsjaikovski • Decor- en kostuumontwerp: Toer van Schayk • Lichtontwerp: Jan Hofstra • Balletmeester: Maria Aradi • Première van de Van Dantzig-versie: 31 maart 1988, Het Muziektheater, Amsterdam.

NORTHERN LIGHT dansen op de noordzuid-as

Twee weken voordat hij als artistiek leider van De Rotterdamse Dansgroep aantrad, ging Ton Simons' **Northern Light** bij het gezelschap in première. De choreografie is gezet op Bachs Goldberg Variations in de uitvoering van Glenn Gould. Het is muziek die bij Simons past: net als Bach is de choreograaf een meester in het analyseren van en variëren op een thema. **Northern Light** bestaat uit twee delen. In het eerste laat Simons solo's, duetten, trio's en kwartetten in een on-eindige stroom uit elkaar voort- en in elkaar overvloeien. Het tweede deel - dat in dit programma wordt getoond - wordt gedanst

binnen een cirkel, waarbij de noordzuid-as de centrale lijn is. Bij het uiteenrafelen en herschikken van bewegingen laat de choreograaf het toeval in dit deel een grote rol spelen. Simons houdt van pure, abstracte dans zonder verhaal. Ook **Northern Light** valt op door de heldere, strakke lijnen en patronen. De consequentheid waarmee de choreograaf zijn vormprincipes doorvoert en de wijze waarop hij ook simpele bewegingen zin weet te geven, dwingen respect af.

Choreografie en decorontwerp: Ton Simons • Dans: Raymond Esterhuizen, Caroline Harder, Igor Kirov, Josien Kuipers, Ester van Leeuwen, Polina Ogryzkova, Matthew Otaegui, Giuseppe Parente, Kory Perigo, Helene Pieren en Iris van der Sar - De Rotterdamse Dansgroep • Muziek: Johann Sebastian Bach - The Goldberg Variations en Glenn Gould - The Idea of North • Lichtontwerp: Kees Knegjes en Ton Simons • Kostuumontwerp: Edith Ordeman en Ton Simons • Repetitor: Gaby Allard • Première: 17 september 1999, Theater aan de Schie, Schiedam.

MET HANDEN EN VOETEN actuele folklore

Het was even schrikken voor de trouwste aanhangers van Het Internationaal Danstheater. Dit keer geen traditionele, nostalgische folkloredans. Geen exotische, authentieke ritmes. Geen overvloedige, oogstrelende kostuumparade. In **Met Handen en Voeten** gooit het gezelschap het nu eens over een andere boeg: het presenteert folklore in een eigentijdse theatrale vorm en toont daarmee aan dat de basisingrediënten van de dansfolklore actueler zijn dan ooit en overall ter wereldopduiken in de hipste shows, variërend van *Stomp* en *Tap Dogs* tot hiphop- en breakdance-events.

Artistiek leider en initiatiefnemer Maurits van Geel bracht een keur van specialisten uit verschillende danshoeken bijeen en met elkaar zorgen zij voor een wervelende productie, waarin uiteenlopende dansvormen worden teruggebracht tot hun essentie, zodat hun universele kracht en bereik worden blootgelegd. Daarbij valt, zeker in vergelijking met andere eigentijdse voorstellingen,

op hoe perfect synchroon de dansers van Het Internationaal Danstheater bewegen. Vier van de twintig choreografieën zijn tijdens de Nederlandse Dansdagen te zien: *Hakka*, *Omhoog*, *Overdracht* en *Massa*.

Danseressen: Michele Catargiu, Saskia Franke, Elissa Gibbs, Ingrid Jansen, Marcia de Korte, Lucia Lakatosova, Iva Lesic, Tamara Markus, Claudia Opperman, Nevena Oravcova, Jana Podhorna, Jorieke van der Vat • Dansers: Peter Bugar, Cristian Catargiu, Armin Dorn, Igor Kourchine, Tomas Krizan, Lucan Martin, Gabriel Negru, Stefan Ralbovsky, Marek Segedy • Muzikanten: Nelu Fieraru, Jelle van Herwijnen, Floor Minnaert, Dick Nijland, Willem Raadsveld, Jan Rokyta, Ellen van Vliet.

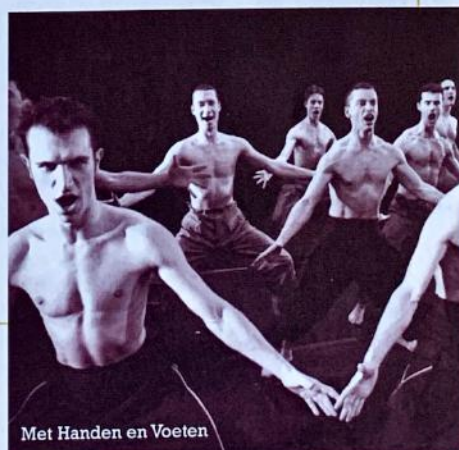
Choreografie Hakka: Armin Dorn • Research materiaal: Ad en Lucia Linkels • Bron: Hakka van de Maori, Nieuw-Zeeland.

Choreografie Omhoog: Maurits van Geel • Lessen hambone: David Holt • Bron hambone: Zuiden van Amerika.

Choreografie Overdracht - dans met de stok en Spaanse vrouwendans: Desirée Rebel • Solo's van Saskia Franke, Lucia Lakatosova • Zang: Ingrid Jansen • Muziek: Floor Minnaert • Bron: Flamenco, Spanje.

Muziek Massa: Floor Minnaert • Bron: tapdans.

Idee Met Handen en Voeten: Maurits van Geel • Kostuumontwerp: Patricia Henry en Tjallien Walma van der Molen • Uitvoering kostuums: eigen atelier • Lichtontwerp: Reier Pos.

Met Handen en Voeten

Fanfare Eendracht

LOKVOGELS

bodypercussion en tapdance op de Markt

Als lokvogels trekken de traditionele Maas-trichtse 'dweilorkestjes', de zogeheten Zaaite Herremeniekes, door de stad naar de Markt. Daar staat de Fanfare Eendracht uit Nieuwenhagerheide, klaar voor de uitvoering van de compositie 'Lokvogels' van Chiel Meijering. Ze begeleiden honderd Zuid-Limburgse dansamateurs, in een speciale choreografie voor de Nederlandse Dansdagen. "Van mij hadden het er ook duizend mogen zijn", zegt een enthousiaste en energieke choreografe Lucia Marthas.

Marthas, bekend van haar choreografieën voor televisie, het coachen van artiesten én haar eigen dansopleiding in Amsterdam, houdt ervan met grote groepen te werken. Het idee om een openluchtvoorstelling met honderd jonge Zuid-Limburgse dansamateurs te presenteren, sprak haar dan ook onmiddellijk aan, hoewel de meeste van hen niet gewend zijn in de spotlights te staan. "Werken met amateurs vergt een andere denkwijze en aanpak, maar dat vinden Marijke (de Braal - red.) en ik alleen maar leuk." Het plezier staat voor Marthas sowieso voorop: "De kinderen moeten er lol in hebben." Wat niet betekent dat er de afgelopen weken niet keihard is gewerkt. "De dansers zijn opgedeeld in groepen, afhankelijk van lengte, stijl en talent. We wilden optimaal gebruikmaken van ieders mogelijkheden. Maar voor alle kinderen was het even schrikken dat er in de repetities flink gewerkt moest worden. Al die herhalingen... dat waren ze niet gewend."

Marthas betrok Marijke de Braal bij het project, omdat die volgens haar de grootste

tap- en bodypercussion-specialist van Europa is. Marthas: "Ik wilde iets doen met het thema 'Dans en Klank', dat ook tijdens de talkshow van de Nederlandse Dansdagen wordt belicht. Je kunt klank natuurlijk met allerlei attributen ten gehore brengen, maar het is, als je met zo veel dansers werkt, veel leuker om het lichaam muziek te laten maken. Dus kozen we voor een eigentijdse choreografie waarin we bodypercussion en tapdance combineren, met af en toe wat volksdans en stiekem ook een vleugje Ierse riverdance. In de muziek van Chiel Meijering hoor je dat ook terug: het is een hedendaagse compositie, maar met Keltische invloeden. Met een schuin oog hebben we naar populaire producties als *Stomp*, *Tap Dogs* en *Mayumana* gekeken." Maar, benadrukt Marthas: "Onze choreografie is óók kunst. Daarom wil ik Herman Brood vragen de pakken van de dansers te bespuiten." Of dat lukt zal 7 oktober blijken. Brood is, volgens Marthas, vooral nog 'zoek'. Ze haalt opgelucht adem wanneer ze hoort dat hij recent nog in Amsterdam is gesignaleerd, in een koets, met een papegaai op zijn hoofd.

Choreografie Lucia Marthas en Marijke de Braal, op muziek van Chiel Meijering, uitgevoerd door honderd jonge Zuid-Limburgse dansamateurs, M.m.v. Fanfare Eendracht uit Nieuwenhagerheide, o.l.v. Patrick Scheffer, Balletschool Joke de Backer, Ballet- en danscentrum Impulse, Kumulus Centrum voor de Kunsten, Dansgroep Mix, Fontys Dansacademie Maastricht, Dansacademie Lucia Marthas, Balletschool De Heeg en een vijftal Zaaite Herremeniekes.

De Markt, zaterdag 7 oktober, 13.30, 14.30 en 15.30 uur. Toegang gratis.

Partnerdansen samenwerking BBC/NPS

Tien korte dansfilms, stuk voor stuk negen minuten partnerdansen van regie en choreografie, zijn het resultaat van een nieuwe samenwerking tussen NPS Televisie en BBC. De koppels Engelse en Nederlandse film- en dansmakers werden uit meer dan honderd inzendingen gekozen.

De serie Dansblik/Dance for the Camera 1999 wordt in Nederland en Engeland uitgezonden (bij de NPS vanaf deze zomer) en is gerealiseerd met steun van het Stimuleringsfonds Culturele Omroepproducties en The Arts Council of England. Tijdens de Nederlandse Dansdagen 2000 wordt de bijna complete reeks, aangevuld met enkele andere kersverse korte dansfilms van de NPS, in één programma vertoond, op een groot projectiescherm. Voorafgaand aan deze mini-marathon is Sulphur te bewonderen, een dansfilm van bijna een half uur, gemaakt door regisseur Jellie Dekker en het choreografenduo Andrea Leine en Harijono Roebana.

Sulphur

Regie: Jellie Dekker • Choreografie: Andrea Leine en Harijono Roebana • Muziek: Martijn Padding • Productie: NPS Televisie.

Marres (Centrum Beeldende Kunst),

zaterdag 7 oktober, 14.00 uur tot 14.30 uur.

Toegang gratis.

Mini-marathon

'I want you, not the money': Regie: Paula van der Oest • Choreografie: Neel Verdoorn • Muziek: Fons Merkies • Productie: Egmond Film & TV.

'Resistor': Regie: Mike Stubbs • Choreografie: Maria Voortman en Roberto de Jonge • Muziek: David Shea, Henry Purcell • Productie: Metamedia Productions Ltd.

'R.I.P.': Regie: Annick Vroom • Choreografie: Hans Hof Ensemble • Muziek: Rob Hayser • Productie: Egmond Film & TV.

'Enclosed': Regie: Marijke Jongbloed • Choreografie: Ed Wubbe • Muziek: Harry de Wit • Productie: Egmond Film & TV.

'Men of Good Fortune': Regie: Dick Hauser • Choreografie: Job Cornelissen en Sassan Saghar Yaghmai • Muziek: The Ex o Productie: Egmond Film & TV.

'To a Woman's Heart': Regie: Bob Bentley • Choreografie: Karin Post • Muziek: Steve Beresford • Productie: Songbird.

'Tus Ojos Negros': Regie: Wolke Kluppell • Choreografie: Suzy Blok • Muziek: Fons Merkies, Francisco Canaro • Productie: Egmond Film & TV.

'Fra': Regie: Erik Lint • Choreografie: Emio Greco en Pieter C. Scholten • Productie: Egmond Film & TV.

'One ride pony': Regie: Alex Vermeulen • Choreografie: Susanne Ohmann • Muziek: David Shea • Productie: Syndicaat.

'Mermaid': Regie: Colette Bothof • Choreografie: Anouk van Dijk • Muziek: Sound Palette • Productie: Egmond Film & TV.

Marres (Centrum Beeldende Kunst),

zaterdag 7 oktober van 16.00 tot 17.30 uur.

Toegang gratis.

NPS TELEVISIE Opnames en uitzending

Tijdens de Nederlandse Dansdagen maakt NPS Televisie opnamen in en buiten de theaters. Een uitgebreide reportage van de

Nederlandse Dansdagen wordt uitgezonden in het programma *Pitch* op dinsdagavond 10 oktober op Nederland 3.

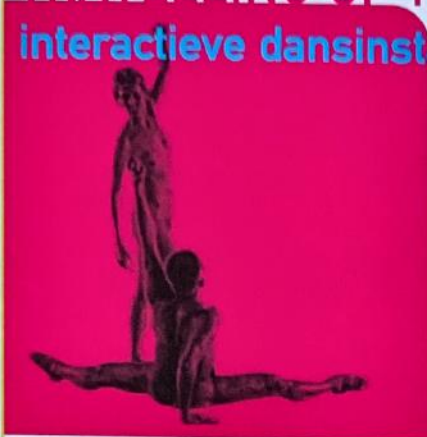
Het hoogtepunt van Eduardo de Paiva Souza (genomineerd voor de Zilveren Dansprijs)

"Voor mij was de ontdekking van butoh-meester Kazuo Ohno een belangrijk hoogtepunt. Zes jaar geleden ben ik speciaal voor zijn lessen naar Japan gereisd. Terwijl westerse dans erg op de buitenkant is gericht, leert butoh je een innerlijke benadering van beweging. Ik kan niet zeggen dat mijn dansen er door veranderd is, althans niet zichtbaar voor anderen. In Nederland werd en word ik vooral gevraagd om mijn clowneske kanten. Wel hebben de lessen van Kazuo Ohno mij geleerd meer plezier te hebben in wat ik doe. Als dansende clown moet je je, nóg meer dan andere dansers, volledig open opstellen naar het publiek. Butoh brengt openheid naar jezelf. Mijn grootste uitdaging is die twee te combineren... maar het moment moet nog aanbreken waarop me dat werkelijk lukt."

TRAVELLING OF THE HEART

interactieve dansinstallatie

Travelling of the Heart is een interactieve dansinstallatie van Arent Weevers, die reageert op de hartslag van de bezoeker. De argeloze bezoeker krijgt een petje aange-reikt. Hij zet het op en treedt een duistere ruimte binnen. Dan hoort hij zijn eigen hartslag en ziet een ouder persoon op een beeldscherm verschijnen en een dans uitvoeren.

Alleen. Maar is die danser wel zo alleen? Een tweede bezoeker betreedt de ruimte. Op het witte doek ontstaat een pas de deux. Maar voor hoe lang? De hartslag tikt door.

Beeldend kunstenaar Arent Weevers heeft zich voor **Travelling of the Heart** laten inspireren door het bijbelse verhaal over Abraham en Sara. Met zijn installatie probeert hij de existentiële vraag naar betrokkenheid op het leven, en de ouderdom in het bijzonder, op interactieve wijze vorm te geven.

Installatie: Arent Weevers • Choreografie: Bianca van Dillen • Dans (virtueel): Gérard Lemaitre en Beppie Blankert.

Marres (Centrum Beeldende Kunst), zaterdag 7 en zondag 8 oktober doorlopend van 11.00 tot 17.30 uur. Toegang gratis.

DANS BEWEEGT JE

www.dans-beweegt-je.nl

De ruim dertig dansgezelschappen en -productiekernen die Nederland rijk is, presenteren zich sinds augustus 1999 gezamenlijk onder de noemer 'Dans beweegt je'. Gezelschappen, producenten, festivals en choreografen willen de dans in Nederland sterker profileren en communiceren. De Nederlandse dans behoort tot de absolute wereldtop. Nergens ter wereld worden op zo'n hoog niveau zó veel verschillende soorten dansvoorstellingen gepresenteerd: van intieme kleine producties tot spektakel, van modern totaaltheater tot hoogst eigenzinnige danskunst. Niet voor niets krijgt de Nederlandse dans, in de persoon van choreograaf Hans van Manen, in november 2000 de Erasmusprijs uitgereikt. De Nederlandse dans is een (export)product om trots op te zijn, een paradepaardje binnen ons culturele klimaat. De diversiteit van de Nederlandse dans maakt dat er voor iedereen en elke smaak een aanbod is. Op folders en affiches, in programmaboekjes en seizoenbrochures, overal waar de Nederlandse dans onder de aandacht wordt gebracht, komt u het credo van de Collectieve Danspromotie tegen: 'Dans beweegt je'. De aangesloten gezelschappen - variërend van Het Nationale Ballet en het Nederlands Dans Theater tot de kleinere, meer experimentele groepen - doen er met elkaar alles aan om de informatie over dansvoorstellingen voor u zo toegankelijk mogelijk te maken. Dit gebeurt onder meer via gezamenlijke uitgaven, advertenties en een speciale website (www.dans-beweegt-je.nl) en door het organiseren van inleidingen, workshops en andere bijzondere activiteiten.

Techniekles

Ivan Kramar geeft twee technieklessen, begeleid door Jan Schouten, uitsluitend voor professionele dansers.

Theater aan het Vrijthof, zaterdag 7 oktober, 10.30 tot 11.45 uur en 17.00 tot 18.15 uur. Deelname gratis. Vooraf aanmelden bij de kassa van het theater.

DE PRIJS VAN DE NEDERLANDSE DANSDAGEN MAASTRICHT

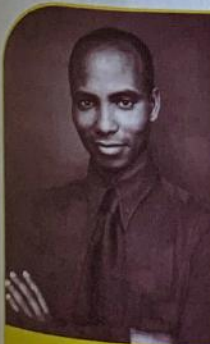
Uitgereikt aan
Krisztina de Châtel

Op zaterdagavond 7 oktober wordt voor de tweede keer de Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht uitgereikt. Dit jaar gaat de prijs naar choreografe Krisztina de Châtel, vanwege haar grote bijdrage aan de emancipatie van de Nederlandse moderne dans. De prijs, een bedrag van 25.000 gulden, wordt beschikbaar gesteld door de Stichting Cultuur en Bedrijf Maastricht.

Via Duitsland, waar ze studeerde bij Kurt Jooss, kwam Krisztina de Châtel (1943, Boedapest) in 1969 in Amsterdam terecht. Als danseres en beginnend choreografe werkte ze in eerste instantie bij Koert Stuyf, een van de pioniers van de Nederlandse moderne dans. In 1976 richtte ze haar eigen gezelschap op: Dansgroep Krisztina de Châtel, waarmee ze meteen de aandacht op zich wist te vestigen. Vanaf die begintijd tot op de dag van vandaag heeft De Châtel op uiterst consequente wijze een origineel en eigenzinnig oeuvre opgebouwd en zo een

onmisbare plaats in het aanbod van de Nederlandse dans ingenomen. In vrijwel al haar producties gaat ze uit van minimal dance, maar dat neemt niet weg dat haar choreografieën sterk variëren: van extreem sober en dwingend, tot theateraal en soms zelfs dramatisch. Daarbij heeft De Châtel altijd de samenwerking met andere kunstenaars gezocht: met componisten, beeldend kunstenaars, vormgevers en - meer recent - specialisten op het gebied van de nieuwe media. De jury van de Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht vindt het bovendien bijzonder lovenswaardig dat De Châtel, naast haar werk als artistiek leider en choreografe, ook aan jonge choreografen, van binnen en buiten haar gezelschap, de kans biedt om werk te maken en dit op een professionele en volwassen wijze te presenteren. Tot slot prijst de jury haar eigenheid en eigenwijsheid die zich zowel uit in haar werk als in haar persoonlijkheid.

TALKSHOW DANS EN KLANK

Humberto Tan (Studio Sport) presenteert een talkshow waarin choreografen en componisten van gedachten wisselen over muziek voor dans. Welke muziek is geschikt? Wat zijn de voor- en nadelen van het werken met bestaande dan wel nieuw gecomponeerde muziek? De deelnemers zetten hun argumenten kracht bij met korte dans- en muziekfragmenten. De gasten zijn: (o.v.b.) de choreografen Beppie Blankert, Marie-Cécile de Bont, Nanine Linning en Hans Tuerlings, de componisten Chris Heijens, Yannis Kyriakides, Floor Minnaert, Harry de Wit e.a..

Theater aan het Vrijthof, zondag 8 oktober, 11.30 - 13.30 uur. Toegang gratis. Reserveren noodzakelijk.

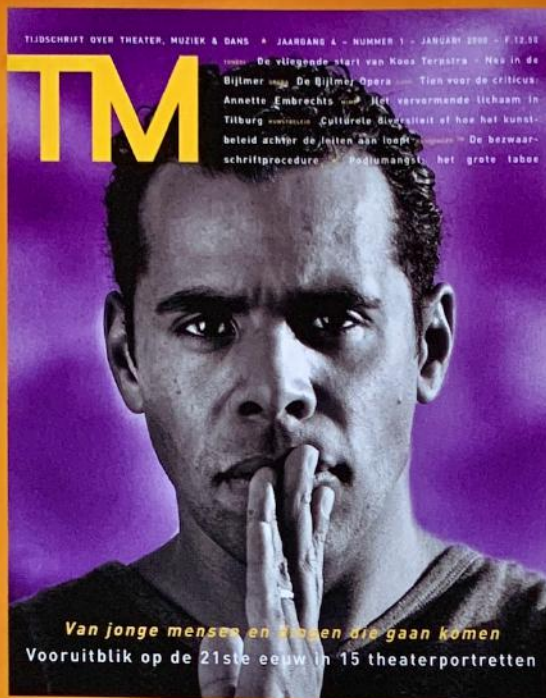

Foto: Fred van Dierm - Ontwerp: Van Goo, Amsterdam

www.theatermaker.nl

TIJDSCHRIFT OVER THEATER, MUZIEK & DANS

BEL VOOR EEN (PROEF)ABONNEMENT

020 - 330 46 19

Festival
Erasmusprijs

Dans • Muziek • Film • Exposities • Symposia

3 - 10 NOVEMBER 2000
s-Hertogenbosch

www.festival.erasmusprijs.nl
info: 073 613 76 71

Ter gelegenheid van de toekenning van de Erasmusprijs 2000 aan de dans in Nederland, vertegenwoordigd door Hans van Manen

essent